

gaar videre i Retning af Lykmæssningen, end man hidtil er gaaet. Det er jo derigjennem, at Staten har lidt en betydelig Nedgang i sine Indtægter af Brænderierne, at det er ubundet et stedse større Maal af Sprit pr. Td. Karrum blandt Andet og saa ved Lykmæssningen. Naar det ærede Medlem forklarer og støttet paa Ministeriets egen sagtyndige Konsulent, udtaler, at man kan gaa endnu videre i Retning af Lykmæssningen, forekommer det mig, at det er en stærk Grund til ikke at opsætte at gaa over til Produktbestatningen, naar man ellers er omhyggelig for, at Statskassen ikke skal lide et større Tab.

Ordføreren (Mazén): Jeg veed ikke, hvorfra den høitærede Finantsminister har Forudsætningen om en fordoblet Afgift. Den høitærede Finantsminister vil jo blot have en Bemyndigelse til at gaa ned til 2 Kr. 80 Ore, medens Lovforslaget foreslaar som Regel 3 Kr. 28 Ore. Nu forekommer det mig virkelig, at den høitærede Minister stylder Beviset for, at disse Brænderier kunne bestaa med en Afgift af 2 Kr. 80 Ore, men ville gaa til Grunde med en Afgift af 3 Kr. 28 Ore; det er denne Distinktion, som vi ikke finde nogen Begrundelse for. Hvorfra skriver den Forskjel sig, at 2 Kr. 80 Ore redde dem, 3 Kr. 28 Ore ødelægge dem. Jeg kan ikke se, at der i Motiverne er angivet nogen Begrundelse for, at de kunne bestaa i det ene Tilfælde, men ikke i det andet Tilfælde, og den Forudsætning, at der er Brænderier, der ikke kunne indrettes paa den nye Maade, finde vi ikke saaledes oplyst, at den kunde være Motiv til derfor at gaa ind paa denne Afgift. Vi maa derfor fastholde Principet om en ensartet ligelig Bestatning. De Brænderier, der producere mindre end andre, ere vel uheldig stillede i Konkurrencen, men det er ikke Bestatningsmyndighedernes Opgave at regulere Forholdet inellem dem. De, som ikke kunne bestaa i Konkurrencen, ja, de maa ophøre; men kunstigen at holde dem oppe ved at begunstige dem i Henseende til Bestatning, er et Princip, hvis Rigtighed vi ikke have kunnet overbevise os om.

Finantsministeren (Estrup): Jeg tror, at der fra den ærede Ordførers Side var en lille Misforstaaelse af, hvad jeg før bemærkede. Min Bemærkning før gif ud paa, at man ikke kan gjøre den Slutning, at, naar et mindre vel indrettet og vel drevne Brænderi har kunnet bestaa ved Siden af de bedst drevne Brænderier, skjøndt det i Virkeligheden har betalt noget høiere Skat pr. Pot Brændevin, end de store Brænderier have betalt, maa det ogsaa for Fremtiden kunne bestaa

i Konkurrencen, trods Statteforhøielsen. Det var den Bemærkning, jeg gjorde, og for ikke at multiplicere med et brudent Tal, stillede jeg Exemplet saaledes op, at, dersom Staten bliver fordoblet, vil Forskjellen inellem, hvad de slet drevne eller slet indrettede Brænderier og de bedste Brænderier have at betale i Skat pr. Pot Brændevin, ogsaa blive fordoblet, saa at man altsaa ingenlunde kan drage den Slutning, at, naar de første hidtil have kunnet bestaa i Konkurrencen med de vel drevne, maa de ogsaa — nu ganske vist ikke ved Fordobling, men ved en stærk Forhøielse af Staten pr. Td. Karrum — for Fremtiden kunne bestaa i Konkurrencen. For flere af disse Brænderiers Vedkommende tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om, at det ikke er muligt for dem at gaa over til en Produktbestatning, uden selvstændig og partiel Ombygning, og for nogle Vedkommende, efter hvad der er forklaret mig, ikke uden at flytte hele Brænderiet. Nu er det vel givet, at der ikke kan føres noget Bevis for, at disse Brænderier ville blive frelst, reddede, hverken for Dieblisset eller for de 5 Kar, og heller ikke for bestandig, ved nu at give Moderation af 15 pSt.; det er ganske vist, det kan ikke nytte; men det forekommer mig heller ikke, at der behøves noget Bevis. Her forekommer det mig, at Spørgsmaalet ganske simpelt er det, om man finder, at der er Anledning at vise nogen Moderation ligeoverfor de Brænderier, der ikke kunne slippe bort fra Karrumsbestatningen uden betydelige Udgifter, dersom det overhovedet er muligt for dem at indrette sig derpaa. Jeg skal imidlertid gjentage, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, at Afgjørelsen af saadanne Billigheds-hensyn vil jeg ganske henstille til det ærede Thing.

Brasch: I Anledning af den Bemærkning, som den høitærede Minister gjorde til, hvad jeg havde anført, skal jeg kun sige, at det er oplyst af Professor Sorgenen, at man kan mæske uden Tab af Raamateriale, saaledes som man hidtil har mæstet; men man skal kunne mæske Mere, siger han, det er Hypothese, men det veed man ikke. Det veed man, at der intet Raaprodukt er gaaet tabt indtil dette Dieblis. Med Hensyn til Spørgsmaalet om den saakaldte Begunstigelse for mindre Bryggerier tror jeg nok, at den ærede Minister gjør sig til Talsmand for Interesser, som der i Grunden ikke i den Grad kan lægges Vægt paa. Jeg antager nemlig, at det nu er et høist forsvindende Antal Brænderier, hvori Udbyttebestatningen ikke kan blive indført, ifald den bliver vedtagen. Dernæst er der jo ogsaa det, der spiller en saa stor Rolle i Debatten, at man forudsætter, at de mindre